

Dinsdag 20 Oktober

Skrifgedeelte: Sefanja 3:14-20

Fokusgedeelte: Sefanja 3:17

God verheug Homself in sy volk

Dit is onmoontlik om die grootte van God se genade te probeer beskryf. Hy het ons uit genade alleen deelgemaak van sy volk. Ons verlossing is op sigself genoeg rede om met opregte blydschap God te loof en prys.

Die boek Sefanja eindig met nog 'n rede vir blydschap, naamlik God se gesindheid teenoor sy volk. Hy is vol vreugde en blydschap oor sy volk. Soos 'n bruidegom vol vreugde kan wees oor sy bruid, so verheug God Hom oor sy volk.

God belowe hier om 'n einde te maak aan sy volk se vernedering en smart. Hy sal ook die noordelike stamme wat in ballingskap verstrooi is, bymekaar maak. Hy sal hulle weer laat deel in die feestelikhede in Jerusalem.

God se verhouding met sy volk is as't ware reeds herstel. Hulle hardloop nie meer agter afgode aan nie. Die Here wat met hulle 'n ewige verhouding aangegaan het, word weer as hulle God bely. Soos 'n bruidegom in stilte sy bruid kan geniet, en op ander tye uit volle bors in vreugde kan sing oor haar, so is die Here se vreugde oor sy volk.

Ons sien in Openbaring 21 dat God se finale vervulling van hierdie belofte in die ewige lewe sal wees. Vers 2 vertel van die nuwe Jerusalem wat neerdaal. Die stad is versier soos 'n bruid vir haar man. Hierdie beloftes staan vas. Daar sal geen meer leed, smart en pyn wees nie. Daar sal niks meer wees wat skeiding maak tussen God en sy volk nie. Hy sal self by ons woon. Sy teenwoordigheid sal ons bly maak en lofliedere laat sing.

Laat ons dan sing van blydschap! Laat ons hele lewe sing van die heerlijkheid van ons Bruidegom, Jesus Christus.

Sing: Skrifberyming 18-6:1-2

Ds. PJ Hattingh (Peter) (Okahandja)